IV. B

IRIS

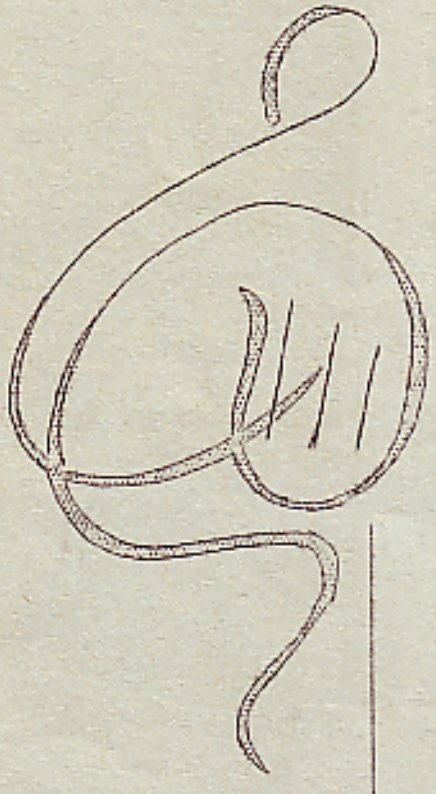

TACHEIA

Het is beslist niet nodig al Uw schoolboeken nieuw aan te schaffen. U kunt 25 - 40% besparen door zoveel mogelijk gebruikte schoolboeken te kopen. Wij leveren die in goede staat en onder garantie.

V. DIJK'S

BOEKHUIS, Oudestraat 26, KAMPEN

Wij bieden U keus uit ruim duizend
PERSISCHE TAPIJTEN EN KLEEDJES

HET OOSTERSCH TAPIJTHUIS

Jansbinnensingel 7d Arnhem Tel. 21026

ASSURANTIE-BEDRIJF

J.J.E. HULSEWE

Jansbuitensingel 20, tel. 23101, Arnhem
Voor al Uw verzekeringen, van de wieg tot aan het graf!
Onthoudt dit voor later .....

DROGISTERIJ
PARFUMERIE

V.D. PLAS

Steenstraat 61-Beethovenlaan 57

" U vindt het ras
bij van der Plas "

FLIPSE

Koningstr. 10
ARNHEM
Tel. 23830

MAATSCHOENMAKER-PEDICURE
Speciaalverkoop van Engelse herenschoenen o.a.
"K" Shoes

HIJMAN STENFERT KROESE

ALLE BOEKEN v.d. Z A N D E

Grote Oord 15 (Jansstraat) Arnhem. Tel. 24938

I n s t i t u u t WENSINK

Parkstraat 47 Sinds 1850 Tel. 26608

BALLET MODERNE DANSEN MUZIEK

K O O P T B I J O N Z E A D V E R T E E R D E R S !

12e jaargang IRIS TACHEA september 1957
SCHOOLBLAD VAN HET STEDELIJK GYMNASIUM ARNHEM
Uitgegeven door de Arnhemse Gymnasiasten Bond

Redactie:
John Jansen van Galen
Marijke Ouwejan
Janneke Burgersdijk

Redactie-adres:
Statenlaan 8, Arnhem
Vaste medewerksters:
Sophie ter Horst
Hanneke Groeneveld

Redactiekrabbels

Ditmaal, waarde lezers, veroorloven wij ons de verregaande originaliteit U een goed studiejaar, goede prestaties en overeenkomstige beloning toe te wensen.

Voorts is de redactie op het lofwaardige idee gekomen de le klassers een luid en welgemeend: "WELKOM!" toe te roepen en de wens uit te spreken, dat zij zich spoedig in ons midden thuis zullen voelen.

Ten derde is in ons midden spontaan het denkbeeld gerezen leraren en leerlingen, die door griep of andere kwalen aan het ziekbed gekluisterd zijn een spoedig herstel en algemeen beterschap toe te wensen.

Het zal ons verder tot vreugde strekken indien de heer Nienhuis, die wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd zijn functie neer moest leggen rustig van zijn oude dag zal kunnen genieten. (Ga maar hengelen, Jan!)

Bijna moe gekrabbeld voelen wij ons echter toch wel verplicht dank te brengen aan inzenders van copy en wel in de eerste plaats aan de heer van de Berg, die inplaats van het afgezaagde interview schriftelijk van zijn literair kunnen blijk gaf.

So long, farewell, goodbye.!

Redactie.

AAN DE EERSTE KLASSERS

Hier houden jullie dan het eerste nummer in handen van het maandblad van onze schoolbond, de Arnhemse Gymnasiasten Bond (A.G.B.) Van deze bond moeten jullie beslist allemaal lid worden vooral ook omdat de A.G.B. naast al het leuks dat ze jullie te bieden heeft, dit jaar het tiende lustrum viert.
Dit belooft zoals jullie in dit blad kunt lezen een groots feest te worden.
Het schoolblad wordt gevuld door de leerlingen zelf en we hopen, dat ook jullie spoedig stukjes bij één van de redactieleden zullen komen inleveren.
We hopen dat jullie je binnen korte tijd lezers van IRIS TACHEIA (de snelle Iris) en leden van de A.G.B. zult voelen.

Redactie.

Algemene Ledenvergadering '57

Reeds enige dagen voor de verkiezing van het nieuwe A.G.B.-bestuur was er een zekere spanning voelbaar in het schoolleven. En al nam de verkiezingsstrijd niet de vormen aan die wij ons van vroeger jaren herinneren, met vechtpartijen en spandoeken, toch was de atmosfeer vol van geladenheid, die donderdagmiddag 19 september zijn uitweg vond. Bijna 70 stemgerechtigde leden stroomden die middag samen in het lokaal van de heer v.d. Berg, waar het bestuur, vrezende dat we daar als het enthousiasme te groot zou worden vanuit het lokaal van de heer Bonger toch terecht zouden komen, ditmaal de vergadering had georganiseerd. De scheidende praeses opende de vergadering met een aardig gevonden parabel, waarmede hij de intentie had de stilte te bestendigen tijdens het voorlezen van de verslagen.
Annemarie van Zaaijen memoreerde in haar functie van abactis I de vele ups en de iets minder vele downs van de A.G.B. in het afgelopen jaar.
Jan de Vries Robbé bracht verslag uit over de bevredigende financiële wederwaardigheden (Hulde!). De praeses gaf nog enige aanvullende inlichtingen en dankte de redactie van de Iris.

Verder vertelde hij nog het één en ander over de culturele schoolwedstrijden, georganiseerd door de Delftse Studenten Bond, waaraan ook onze school deel zal nemen. (Zet 'm op!)

Volgde het belangrijkste en meest opwindende deel van de bijeenkomst, de verkiezing van het nieuwe A.G.B. bestuur. Twee candidaten streefden naar de functie van Assessor te weten Michiel ter Horst en Gerrit Eshuis. De meest vreemde argumenten werden voor beide in het strijdperk gebracht zoals het invullen van formulieren en het ophangen van eendjes. Een verbeten strijd door vurige oppositionisten tegen de sluwe bestuursleden gevoerd werd beloond met remise (34-34).

Een laatkomer bracht de beslissing in het voordeel van oppositiecandidaat Eshuis. Op deze overwinning van de oppositie revancheerde het bestuur zich doordat haar candidaat Marja Bender met 41 tegen 25 (Hannelies Bronsing) stemmen van de positie van abactis II verzekerde.

Opnieuw laaide het verkiezingsvuur hoog op bij de strijd om de zetel van de abactis I. Het bestuur standvastig de goede eigenschappen van Wendelien Lans (voornamelijk bestaande in het schrobben van vloeren en het offreren van tomatensap) verdedigend moest met lede ogen aanzien dat de oppositie Irene Schuling met ruime meerderheid in het bestuur bracht.

Door het overgrote deel der stemmers werd Wouter Veening, slechts bedreigd door onbeduidende pogingen ten gunste van Jan Willem Koerner en Rob Sparenburg, waardig gekeurd de kas te beheren (57-7-1)

Solko Schalm had reeds de sympathie van allen verworven, zodat hij met algemene stemmen verkozen werd tot praeses van het nieuwe A.G.B. bestuur.

Restte nog slechts enig ceremonieel: de nieuwe bestuursleden werd de ambtsketen omgehangen, zij ontvingen uit de handen van Jan Roelof Nienhuis een fles wijn en broodjes tartaar, waarna de nieuwe praeses in zijn eerste officiële toespraakje het bestuur dankte voor hetgeen zij tot stand wisten te brengen.

Met het uit volle borst zingen van het VIVAT werd deze bewogen middagvergadering besloten.

Er zijn mensen van wie je je met geen mogelijkheid kunt voorstellen, dat ze al zingend en fluitend hun dagtaak volbrengen. Onwillekeurig denken we dan aan heren als Lasser en Brinke.

Tot het tegenovergestelde slag mensen behoren lieden zoals Willem Parel en Zwarte Riek. En de koorleden van de A.G.B. zou je kunnen beschouwen als een soort middengroep van fliereFluiters of amateur-zangers (essen). Nu is het uiterst merkwaardig bij het tegenwoordig zeer kleine aantal koorleden dat het voornamelijk is samengesteld uit mensen van het soort van Brinke. Natuurlijk moet er iemand zijn, in dit geval Frits Cox, die een schril kontrast vormt met zo iemand. Maar daartegenover staat dat het belachelijk en wellicht onbeschoft zou zijn om bv. juffrouw Baardag (de rots der alten) naast bv. zo'n Zwarte Riek te plaatsen.

Heus, het is zeer makkelijk, niet koorleden, U te verkijken op het soort mensen, die in het koor zingen. Het zijn lieden als U en ondergetekende, die tot zijn toenemende vreugde sinds kort in het koor mee zingt.

Wellicht kunt gij U zelf niet voorstellen op een kerstavond niet onder aan de treden maar daar boven bij Frits Cox te staan. Onzin. Ren die trap op. Spring over de spelonk waarin al Uw bezwaren liggen, Uw hockeyen, Uw padvinderij, Uw stem, Uw ditjes en datjes. Er ligt een brede brug over de spelonk, die U misschien niet wilt zien. Maak van Uw zaterdag een zesurige zingdag. (Betreedt het land der zingzaligheid). Indien deze regelen U niet mochten overtuigen van de noodzaak dat U koorlid wordt, dan zij het harde feit vermeld dat Uw geliefd koor met het prachtige Te Deum Laudamus (van Händel) in staat is te zingen bij de huidige bezetting. Bij een tiende lustrum zijn korte kerstliedjes ontoereikend ....

Ren die trap op en zing! En begin dan uit volle borst mee te doen. Uw koor bloedt dood in deez' knellende nood, wanneer gij nog langer op U laat wachten!

Een nu nog eenzame maar niettemin op een traditionele versterking over alle linies hopende

BAS.

OVER VERENIGINGEN

Elke vereniging heeft zo zijn eigen structuur, die mee moet helpen het doel van die vereniging te verwezenlijken. Wanneer dat doel, zoals bij de A.G.B., bestaat uit het bevorderen van de goede sfeer onder de leden, moet ook de opbouw van zo'n vereniging daarop ingesteld zijn. Natuurlijk is de werkzaamheid van een bestuur van grote be-

tekenis, maar daarnaast kan een goede structuur veel helpen. Eén van de belangrijkste wijzen waarop de A.G.B. zijn doel zal kunnen trachten te verwezenlijken lijkt me het bevorderen van contact tussen de leerlingen. Daar kan een bestuur geen directe invloed op uitoefenen. Het nieuwe bestuur is bovendien zonder enige twijfel een tustrumbestuur. Zonder enige twijfel ook zal dit grote lustrum het leeuwenaandeel van de aandacht en activiteiten van de bestuursleden opeisen, en terecht. Iedereen zal over hen tevreden zijn wanneer na afloop van de festiviteiten gezegd kan worden dat ze hun aandeel in de voorbereiding en organisatie naar behoren hebben verricht. Niemand zal het in zijn hoofd halen zo'n bestuur te verwijten dat het geen andere, nieuwe initiatieven heeft ontwikkeld. Wat hieronder volgt is dan ook niet speciaal aan het bestuur gericht. Dan had ik trouwens ook niet deze weg gekozen. Als je eens nagaat hoe een vereniging in elkaar zit, dan blijkt dat erg eenvoudig te zijn. Er zijn leden en er is een bestuur. Dat is in elke vereniging zo. Het hangt echter van het doel van de vereniging af of dit voldoende is. Er zijn verenigingen - en dat zijn meestal groeperingen, die bepaalde wel omschreven belangen behartigen - waar het bestuursbeleid eens per jaar op een slecht bezochte ledenvergadering aan de orde komt. De leden betalen contributie, het bestuur moet met die gelden de belangen bevartigen of het gestelde doel bereiken. Faalt het bestuur, dan worden er nieuwe mensen gekozen waarvan betere resultaten verwacht worden.

Bij gezelligheidsverenigingen, bij verenigingen die tot doel hebben de onderlinge band tussen de leden te bevorderen kan en mag het zo niet zijn. Natuurlijk, er zijn altijd van die mensen, die van hun contributie aan een gezelligheidsvereniging hetzelfde verwachten als van hun televisie-kijkgeld, nl. dat ze geamuseerd, bezig gehouden worden.

Zo is het bij de A.G.B. gelukkig niet. Er zijn nog altijd heel wat leerlingen, die zich, zo tegen de Kerst-uitvoering of voor de "grote avond" inspannen. Het toneelspelen moet hier met name genoemd worden, dan is er, niet te vergeten!, het koor. Het edele schaakspel neemt zijn plaats in, de schoolband kent perioden van bloei en verder is er een sportcommissie. Voorwaar, er is activiteit. Maar van hoeveel van de ruim 200 leden? Hoeveel A.G.B.'ers zijn IRIS-lezers en kijkgeld betalers, en verder niets? Toch zijn dit niet allemaal alleen maar lauwe, slapende leden. Ik meen, dat wanneer er meer on-

derafdelingen zouden zijn, om ze zo maar te noemen, zoals bv. schoolband, die van de schakers- een groepering naar hobby of interessen dus, ook deze leerlingen actief aan 'n bloeiende vereniging zouden deelnemen. Voor de hogere klassen kan ik me bv. een debating-club of dispuut-gezelschap voorstellen, voor de lagere klassen meer praktisch ingestelde bezigheden.

Dit uiteenvallen in interesse-groepen zien we bij elke vereniging die als doel heeft de goede sfeer van de leden onderling te bevorderen. Het zou, juist in een jaar waarin het bestuur het al zo druk heeft, getuigen van een levende vereniging, als de initiatieven van de leden uitgingen.

Dat er in een vereniging als de A.G.B. nog geheel andere mogelijkheden zijn om die goede befaamde geest onder de leerlingen te bevorderen, daarover nu niet meer, dat is een ander onderwerp.

H.v.d.BERG.

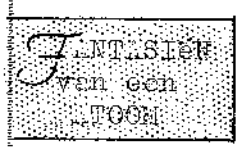

Ja, mensen, ik ben een eenvoudig atoom, een klein atoom, nog maar pas op de wereld. Weet U, we hebben een heerlijk leven, we dartelen en spelen met onze miljoenen broertjes. Maar wat zo naar is, is dat de mensen ons ontdekt hebben. Ze weten nu dat wij delen van moleculen zijn en zelfs hebben ze ontdekt, dat wij zelf een kern met neutronen en protonen hebben. Ze hebben ontdekt, dat wij veel meer kunnen zijn dan zo maar een atoom in een molecul. Wij kunnen radio-actief zijn! En dat is gevaarlijk. Dacht U dat dat zo naar is dat gevaarlijk zijn, zo maar om gevaarlijk te zijn? Neen, wij zijn expres gevaarlijk voor de mens. Ons enige verweer, helaas niet sterk genoeg. De mens overwint (niet altijd). Wat willen ze toch met ons, waarom splitsen ze ons om de energie voor een atoombom te krijgen? Waarom laten ze ons niet met rust, dan doen wij hen ook niets. Onder de mensen is ook een groep die zich ook zo moet voelen, de groep van "zeventien", daar wordt ook zo aangepeuterd door dezelfde mensen die aan ons peuteren. En waarom? Steeds maar weer het verstand, het verstand .....

Ja, ja, ik ben ook tentoongesteld op de tentoonstelling Het Atoom. Hebt U me niet gezien. Het was die derde van rechts, vierde horizontale rij bij de stand van de kernsplitsing. Steeds weer schoot er een neutroon op me af en dan ging er een licht in me branden en dan was m'n binnenste m'n kern, gesplitst. Twee van m'n neutronen, die m'n kern bij

elkaar houden, vliegen dan telkens weg. Dat zeggen ze ten minste. Maar dat is niet waar hoor, want dat was niet echt. Dat was maar een voorbeeld om de mensen te laten zien hoe 't gaat. Mag U niet verder vertellen hoor!

Je hoort wat als je daar die maanden lang maar hangt te lichten op de vierde horizontale rij. Vandaar heb je schitterend uitzicht over de mensen. Op het ogenblik is het niet zo druk meer, de scholen zijn weer aan de gang. Maar wacht, daar komt een echtpaar aan. Zij op hele hoge hakken, een snoezig h oedje op. Als ik ook een mens was ...., een, pardon,wat burgerlijk uitziende man. Hij legt haar van alles uit. Ja, nu zijn ze bij de stand waar ik ook toe behoor. Even luisteren .... kijk Miep dit is nu de kernreactor. Neen, dit is te bar. We kijken elkaar aan.Diep teleurgesteld. Nou ja, je kan niet alles van de mensen verwachten. Jammer nou, zo iets.

Weet U, mensen, ik heb een grote bewondering voor U voor het feit dat U ook voor vredesdoeleinden, medische doeleinden, vooral de kernsplitsing weet aan te wenden. Werkelijk een grote bewondering. De keuken die U zeker wel gezien hebt is een spelletje, een aardig grapje. Laat de huisvrouwen een beetje knoeien en koken rellen in hun keuken. Hier is alles veel te gemakkelijk. Druk op de knop en floep, 1½ liter water van 43°C. Leuk? Ja, maar gezellig? Neen, weet U, ik mag niet te veel zeggen, maar misschien verbergen we nog veel meer in onze kernen.

Mens, zij voorzichtig!

HET ZEILKAMP

Op dinsdag 20 augustus staken we van wal. Het weer beloofde bitter weinig. In de loop van de miezerige motmiddag werd geprobeerd het aantal deelnemers compleet te maken, wat dan ook eindelijk 's avonds,na aankomst van de beide tandemreizigers in een roeibootje, gelukte.

De bemanning telde nu achttien koppen in het geheel,w.o. de twee kapiteins, oom Erik (= Catz, expert in het vastzitten) en baas Labbie (=Labbie, vindt gijpen om te gillen) Verder waren er ook nog bij inbegrepen drie eminente stuurlui, die vooral uitblonken door hun kennis van de binnenaanvaringsreglementen en in het mastklimmen. Ter zake kundig vrouwvolk om onze keukenaangelegenheden te bestieren zat er dit keer niet aan, zodat hier ingegrepen moest worden door voornoemde heren plus een vrijwillig corvee. En, o wonder, het eten was voortreffelijk, behalve dan die ene enkele keer,

toen de rijst bijna in lichterlaaie stond van de kerry.

Ons nacht- en eetverblijf, dat tegen onze zin drie dagen lang een nacht- en dagverblijf zou worden, viel bijzonder bij ons in de smaak. Alles was ruim, schoon en toch gezellig. Tot dit laatste droeg niet in de laatste plaats bij de grote, interne hooiberg.

Het hierboven beschrevene ligt op een eilandje aan de grote vaart Grouw-Groningen en ongeveer een half uur zeilen van Grouw verwijderd. Ook de vier boten konden de toets der kritiek met zeer gunstig gevolg doorstaan.

De eerste dagen werd er verwoed gezeild. De meesten hadden het al eens eerder gedaan, maar ook de beginnelingen kregen al heel snel door, dat een klapgijp de pest voor je kop is en ze spraken al met geleerde gezichten over afloeven en opvallen.

Tussen het zeilen door was er het gewone kampleven van boodschappen doen, eten koken, afwassen, 's avonds kaarten, lezen, op de hooiberg kampliedjes blèren (boer en boerin vonden dat 't allermooiste, zeiden ze), enz. Een vervelende opsomming, maar het was leuk.

's Zaterdags echter was het mis, helemaal mis. Een der winden had het op zijn heupen gekregen en ging als een razende te keer. Hij loeide en bulderde om ons nederig boerderijtje heen en de wolken boven ons speelden krijgertje. Na enig wikken en wegen werd er van leidingswege besloten niet uit te varen. Dus werd er een grootse volleybalcompetitie op touw gezet. Maar van volleyen krijg je ook wel eens genoeg en aangezien er 's avonds een zeilbal in Grouw was, viel het besluit elkaar eens wat te fatsoeneren naar de laatste mode. De haren moesten het ontgelden. Drie jongens werden in een wip omgetoverd tot rasechte zaterdagavond nozems. Ook de meisjes kwamen er hier en daar kaal af.

's Avonds was de wind wat gaan liggen en uitgerust met lampen togen we opgewekt balwaarts in oliegoed. Een afgeleefd bandje zat reuze z'n best te doen, een lust voor het oog. De lijder stond met een zonnebril op schlagers te zingen, o wat een kruis. Op dubieuze maat en blote voeten huppelden we lustig rond. We vielen wel op, vooral en wel in het bijzonder daar één der drie nozems een gestreepte trui onder zijn bijkans kale hoofd droeg. Foei, diep gezonken A.G.B.-leden. Voor eeuwig is in Friesland dit orgaan van het S.G.A. geblameerd, temeer daar we de avond luide besloten met ons aller Vivat. De Friezen echter waren opgetogen over dit laatste nummer, waarschijnlijk in de me-

ning een nieuwe bondgenoot in hun talenstrijd gevonden te hebben. Met veel gegijp in de duistere nacht kwamen we na enige omzwervingen behouden thuis.

De volgende twee dagen kon er nog niet gezeild worden, zodat ons niets anders overbleef dan badminton spelen en naar het dorp wandelen of fietsen. Maar het was eigenlijk helemaal niet erg, de dagen waren zo om. Vooral de tandem was een grote attractie. Dit hoopje oud roest bleek nog in staat te zijn vier personen met de wind mee te vervoeren, waarbij er dan een op het tweede stuur zat en dus hoog boven de rest uittorende, tot grote hilariteit van de Grouwenaars. Vanaf maandagavond konden we gelukkig weer zeilen.

Dinsdags werd er een grote dagtocht gemaakt naar het Sneekermeer. Het aantal aanvaringen met bruggen en al dat soort dingen liep snel op, maar de schade bleek bij nader inzien nogal mee te vallen. 's Avonds rondden de niet-Corveeërs tonnetjes en leverden bijna complete zeeslagen.

Bijzonder jammer was het, dat deze voorlaatste avond één onzer zo ongelukkig kwam te vallen, dat brokken niet uitbleven. Vervoer naar Leeuwarden bleek nodig te zijn. Gelukkig rent de persoon in kwestie al weer dartel rond door ons aller gym. Ik hoop niet te persoonlijk te worden door te zeggen, dat we allemaal groot respect hebben voor de manier waarop zij dit alles opnam.

De laatste dag hingen we wat rond op Pikmeer en Wijde Ee en om het Theehuis, in afwachting van hetgeen de laatste avond ging gebeuren. Er gebeurde niet veel, maar naar het oordeel der meisjes net genoeg. Allereerst werden boer en boerin bedankt voor hun gastvrijheid, waarna ze ons vertelden dat we volgend jaar terug mochten komen. Daarna werd er gezongen en moordenaartje op de hooiberg gespeeld. En toen kwamen de jongens op het leuke idee alle meisjes een badje te geven. Laten we er maar niet verder op ingaan, de badjes kwamen er, hoewel wij meisjes vochten als Kenau's. Maar tegen jonassers kan niemand op.

Voor deze avond hadden de meesten al een onvrijwillig badje gehad, ook o.a. één onzer twee voorgangers en de pet van de ander. Maar in ieder geval waren we weer schoon. Dit was de laatste avond.

De volgende dag was de koek al weer op. Om drie uur 's middags waren we in Arnhem terug. Zo eindigt ook dit verslag. Het is niet volledig, er zijn dingen vergeten en de sfeer kan

nu eenmaal niet beschreven worden. Geloof het maar, het was werkelijk een heel erg gezellig, leuk, geslaagd kamp (alle wilde verhalen ten spijt) en zeilen hebben we er geleerd. Rest mij nog namens allen de twee leiders van harte te bedanken voor hun toewijding en hulp en de moeite, die ze voor ons hebben gedaan. Ook de drie instructeurs zullen we niet vergeten. Als er volgend jaar weer zo'n kamp komt, raden we een ieder ten zeerste af om er voor in te schrijven, want we willen er zelf weer heen!

Het Lustrum

Het zal ons allemaal na de verkiezingen wel zonneklaar zijn geworden, dat er het komende jaar een lustrum op handen is. Dit wordt het tiende lustrum, de A.G.B. bestaat dan dus een halve eeuw. De data van de viering zijn vastgesteld op 20, 21 en 22 maart. Het voorlopige programma is als volgt:

Donderdag, 20 maart.
's middags: Officiële opening in school
's avonds: A.G.B. avond in luxe-editie

Vrijdag 21 maart.
Sportevenementen
's avonds in de schouwburg de opvoering van "Iphigenia" Taurica", van Euripides

zaterdag 22 maart.
Excursies e.d. voor reunisten
's middags: Instuif alleen voor leerlingen, in school
's avonds: Reunistendiner, Groot Bal in Musis Sacrum.

Vanzelfsprekend hebben de leerlingen van ons gymnasium alleen toegang tot deze evenementen, als ze lid zijn van de A.G.B.

===== WORDT DUS ALLEN LID ! =====

Voor de organisatie van het lustrum is een lustrumcommissie samengesteld, bestaande uit:

S.W. Schalm, praeses
Willemien Hartman, Abactis I
P. Veen, Quaestor
Anneke Bakker, Abactis II
Dr P.G.J. Vredenduin, adviseur
J. Jansen van Galen

Voor het onwaarschijnlijke geval, dat de balans een nadelig saldo zal vertonen, zal er een garantiefonds gesticht worden, bestaande uit voor geval van nood toegezegde bijdragen van de ouders der leerlingen en van de docenten. Willen jullie je ouders hier vast van op de hoogte stellen?

Het feit dat 1958 voor de A.G.B. een lustrumjaar is, is op zichzelf niets bijzonders, want de dag van het lustrum komt toch, of we ons er nu op voorberciden of niet. Het ligt aan ons allemaal van dit tiende lustrum een grandioos feest te maken en een mijlpaal in de geschiedenis van de A.G.B.!

De LUSTRUMCOMMISSIE.

Wat is schermen ?

Bij de opkomst der vuurwapenen, scheen het schermen ten dode opgeschreven, totdat tegen het einde van de 15e eeuw in Italië de tegenwoordige schermsport ontstond. Deze verbreidde zich snel over Duitsland en Frankrijk. Vooral in het leger, onder de adel en bij de studenten kwam de strijd met het blanke wapen weer in gebruik en de zucht naar duels, vooral bij de studenten, weer boven. Onder Franse invloed, ten tijde van Napoleon, heeft het schermen, waarbij nu ook van een masker gebruik gemaakt werd, haar intrede gedaan in Nederland.

Bij het schermen, zoals dit heden ten dage wordt beoefend, is het de bedoeling om, terwijl men met zijn wapen dat van de tegenstander af weert, deze op het lichaam te raken. Door in het wilde weg te vechten bereikt men niet veel, behalve misschien iemand die een bijzondere aanleg heeft. Al de verschillende standen van het wapen, waarmee men dat van de tegenstander kan afweren staan vast en deze weringen zijn

ook de meest doelmatige. Toch heeft ieder zijn eigen manier van vechten, met een voorkeur voor bepaalde wijzen van aanvallen of verdedigen. Oefening in verschillende gevechtsgangen apart is onontbeerlijk. Daar dit naast snelheid zo'n belangrijke rol speelt, is het duidelijk dat schermers van in de zestig, die bij andere sporten al lang afgedaan zouden hebben, het vaak nog tegen veel jongeren kunnen opnemen, doordat hun geoefendheid van hand en oog en het door en door kennen van de mogelijkheden, veelal opweegt tegen de snelheid en de lichamelijke vaardigheid van de jongere.

Van medische zijde gezien is het schermen een zeer gezonde sport. Een Japans arts, die dus van huis uit het Jiu Jitsu als edelste beschouwde, heeft gedurende 40 jaar bij alle sporten de uitwerking ervan bij de beoefenaars bestudeerd en kwam tot de conclusie dat het schermen onbetwist bovenaan stond; vooral vanwege de gelijke ontwikkeling van alle spieren. Inderdaad is het een sport die je het meest waardeert als je hem zelf beoefend.

Velen vinden het een bezwaar dat het schermen een binnensport is. Het wordt inderdaad algemeen binnenshuis gedaan, maar dit is beslist niet noodzakelijk, op een vlak, niet te glad stukje grond kan het even goed. Omdat er echter geen sportveld bij nodig is, is men veelal geneigd het binnen te doen. Bovendien kan het ook 's avonds en bij slecht weer gedaan worden. De kosten,die ook wel als bezwaar genoemd worden, vallen ongetwijfeld mee, tenminste als men bij een vereniging schermt die het uit liefde voor de sport doet en niet om er een zaakje van te maken, wat jammer genoeg vaak het geval is.

Bij het schermen kent men drie wapenen, floret, degen en sabel. De kleding is voor alle drie dezelfde, een wit schermvest en handschoen en een masker. Het floretschermen, dat ook veel door dames en door meisjes gedaan wordt, vormt de ondergrond voor de andere twee. Een floret is een heel licht wapen van een paar honderd gram. Het trefvlak is hier beperkt tot de romp boven de heupen. Als je hierbij bedenkt, dat de floret een stootwapen is, dan is het duidelijk dat slechts kleine bewegingen nodig zijn; zij moeten ook klein zijn om geen tijd te verliezen met een onbeheerst zwaaien, want dan zou dit een prachtige gelegenheid voor de tegenstander zijn om te steken.

Het sabelen is afwisselender dan het floretschermen; de sabel is een houw en steek wapen en het gehele lichaam, behalve de benen is trefvlak. De vorm van een sabel, met een kom die om de hand heen loopt, is wel bekend uit de wapenzalen in oude kaste-

len.

De degen is evenals de andere wapens ruim één meter lang, maar zwaarder. Hij valt direct op door zijn grote kom, die veel bescherming biedt voor de hand. Dit moet ook, de degen is een steekwapen, het gehele lichaam mag geraakt worden en de aandacht is daarom vooral gericht op de dichtstbijzijnde, gewapende arm. Het degenschermen benadert het meest het echte gevecht. Maar ook een gevecht op de degen begint met een groet met omhooggestoken wapen aan de tegenstander en de secondanten en eindigt met een welgemeende handdruk.

Peter Loosjes.

NOG EEN STUKJE UIT DE GESCHIEDENIS VAN ONZE SCHOOL

In 1425 geeft de magistraat vergunning om bijscholen te stichten naast de Latijnse school, waarvoor de rector een vergoeding wordt uitgekeerd. De bijscholen voor jonge kinderen en de meiskens geven met de tamelijk vele andere scholen die er zijn in Arnhem een duchtige concurrentie. Vooral veel jongens, die geen Latijn nodig hebben en alleen schrijven en rekenen hoeven te leren, gaan bij al deze mogelijkheden niet meer naar de Latijnse school.

Het onderwijs dat tot nu toe bestond uit spellen, lezen en verder voornamelijk Latijn tot opleiding van geestelijken en om te leren zingen in het koor, wordt nu uitgebreid: de Franse meester krijgt opdracht om te zorgen, dat sijne discipelen meugen onderwesen ende geleert worden niet alleen in lezen und schrijven und Francois tho spreken, maar ook die het begeerden in reeckening. (Een bijzaak is, dat de Franse meester er geen zin in had, het niet deed en ontslagen werd . Maar in 1611 toch vinden we, dat de Franse meester in rekenen geëxamineerd wordt).

Wat het onderwijs in Latijn betreft: hier worden waarschijnlijk de "gewone" schrijvers gelezen, die nu nog niet op het programma staan. Verder werd er veel Latijn geschreven en gedicht. Over de veelgezongen cantilenen werd in het vorige stukje al gesproken en zo werden ook bij gelegenheden als ambtsaanvaarding van de burgemeester dikwijls religieuse spelen opgevoerd. Op het titelblad van het Latijnse boek leest men: hoogst nuttig ook voor docenten.

Het Grieks wordt pas rond 1600 voor het eerst onderwezen

en als ondergeschikt beschouwd.
Wat de godsdienst op school betreft, de hervorming laat zich merkbaar gelden. In 1581 wordt aangedrongen op stappen tegen de mis en andere ceremoniën. De catechismus moet geleerd worden "datt die catechismus in den schoolen uut allen vliit gelehret und die jugent daerin mit recitieren exerciertt werde". Er is besloten, dat in deze provincie alleen de "reformierte religion exerciert werde". Ouders, die hun kinderen niet aan godsdienstoefeningen willen laten meedoen, moeten hen maar van school afnemen, maar dit wordt in 't algemeen als belachelijk beschouwd. Over het gedrag der leerlingen in de kerk was blijkbaar veel te klagen: twee maal moesten zij 's zondags zingen en twee maal dan ook namen zij de gelegenheid te baat om het vals te doen. De meesters werden hiertegen met lange stokken gewapend door een gepiqueerde kerkeraad en zelfs kwamen hondenslagers en blauwmantels (justitie) er aan te pas. De meest straffe maatregel lijkt me echter nog wel de contrôle op de aandacht. Op maandag moesten de leerlingen de inhoud van de preek vertellen. Ontspanning hadd n de kinders ook. Danspartijtjes als bijdrage van de stad en verder veel uiterst wrede spelletjes als hanengevechten, "palingstrekken" e.d. Dit werd dan ook in 1600 verboden. Veel klachten zijn buiten deze feiten over ons gym te vertellen. De rector was zelfs verplicht om ook buiten school op de vrije maan- en donderdagmiddagen zijn leerlingen in het oog te houden en te voorkomen dat ze zouden om gaan met "ruyterkinderen en ander geboefte". Dagelijks moest hij verslag uitbrengen aan de regerende burgemeester.

De oudere leerlingen gedroegen zich maar al te vaak studentikoos; het feit alleen al, dat ze niet twee aan twee ter kerke wilden!

Om deze studentikoze lieden nochtans op school te houden was heel wat nodig: er werden prijzen uitgereikt aan diegenen, die de moeite namen om hun gymnasiumtijd met een eind-examen af te sluiten. Nou? Zijn we in dat opzicht nu niet veranderd? Mogen wij ons geen dankbare mensjes noemen?

Ars Stultitiae

Op de w.c. staat de toepasselijke spreuk:

Ici tombent en ruine
Les beaux arts de la cuisine.

.-.-.

De heer Peters doceert actueel Latijn:

Morbo A vexatur: hij wordt gekweld door de A-ziekte.

.-.-.

De heer Veemekers tot een laatkomer:

"Weer of geen weer, om negen uur in hij binnen".

.-.-.

Uitroep van de rector:

"De eerste kwaliteits bok van dit jaar".

.-.-.

Bedreiging van de heer van de Heijde:

"Als je dat niet weet, draai ik je je nek om!" (De persoon in kwestie is nog ongedeerd.)

.-.-.

Alpha's vertalen Plato:

Echecrates: "En hoe is hij gestorven? Ik hoorde dat hij 't nogal leuk vond".

.-.-.

Vanwege de onweerstaanbare drang van de heer Troost naar Uruguay (of Alaska) te emigreren hebben wij deze briljante leerling naar elders zien vertrekken. (De transfersom bedroef *f* 10.000.-

.-.-.

SOCIALE VERBETERINGEN IN HET SCHOOLBESTEL

De geschiedenis kan men niet tegenhouden, steeds meer verdwijnen de sociale misstanden en worden levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden verbeterd. Van jaar tot jaar verdwijnen feodale stelsels, om plaats te maken voor democratische regeringsmethoden. En wanneer dit langs de weg der geleidelijkheid plaats vindt, zonder wilde en bloedige revoluties, is het niet anders dan verheugend te noemen.

Het heeft ons als redactie van een democratisch maandblad dan ook bijzonder verheugd, dat de rector met goedkeuring en steun van het docentencorps enige sociale verbeteringen in het schoolblad heeft gemeend te moeten aanbrengen. En zo is dan met het begin van het nieuwe schooljaar het feodale systeem van klassevertegenwoordigers verdwenen om plaats te maken voor een nieuwe wijze van bestuur, waarbij de belangen en wensen van de leerlingen beter tot hun recht zullen komen.

Weliswaar bleven de leerlingen van de hoogste klassen, reeds zo vastgeroest in tradities en conventies, dat zij daarvan geen afstand meer kunnen doen, op conservatieve

wijze volhardden bij hun "klasse dictators", maar de jeugdige gymnasiasten, nog openstaand voor nieuwe ideëen kozen reeds hun klasseraden.

Dit stelsel, waarbij iedere klasse wordt vertegenwoordigd door drie uitverkorenen, telt vele voordelen. Ten eerste staat men, in een overleg met klasseleraar of rector en bij het organiseren van klasseavonden met z'n drieën sterker dan alleen. In de tweede plaats zal in het vervolg de belangrijkste taak van een klassevertegenwoordiger het transport van het klasseboek met meer nauwgezetheid worden vervuld. Waar drie mensen met hetzelfde zijn belast, bestaat weinig kans dat het wordt vergeten. Dan is er nog een zeer belangrijk derde punt, nl. de machtspositie van de klassevertegenwoordiger. Zoals ook enige dagen geleden mejuffrouw Ypes al opmerkte, kwam het in vroeger tijden nogal eens voor dat zo'n klassevertegenwoordiger, die voor 100% de macht in een klas had, zijn hoge positie naar het hoofd steeg. Dit behoort nu tot het verleden, daar een lid van de klasseraad slechts 33 1/3% van het gezag op de schouders zijn gelegd.

Een mooi en goed systeem dus, sterk socialistisch van karakter. Maar waar bij een socialistische bestuurswijze sociale verbeteringen worden getroffen is het ook gewoonte, dat de overheidsbemoeiing wordt vergroot. Ook op dit gebied meende onze school niet achter te mogen blijven. In een brief aan onze ouders en voogden gaf de oudercommissie richtlijnen voor een "prettige atmosfeer" tijdens de klasseavonden. In het geschrift werden o.a. de meest geschikte tijdstippen aangegeven om het samenzijn te beëindigen en er werd aangeraden de avonden vooral eenvoudig te houden. Hierbij viel de zinsnede op: Alcohol worde onder geen beding geschonken!

Nu spijt het ons wel, maar we menen hier de vinger te kunnen leggen op ongerechtvaardigde insinuaties. Nooit is het bij ons voorgekomen dat de deelnemers door het donker huiswaarts moesten keren, altijd werd even na zonsopgang de bijeenkomst gesloten. Nooit ook stonden wij ook toe, dat alcohol geschonken werd. Eenvoudige lieden als wij zijn van alcohol niet gediend, immer drinken wij op klasseavonden bier en bessenjenever, zorgvuldig alle alcohol verwijderd.

Nu ja, we zullen maar zeggen: alle begin is moeilijk. Laat echter niet de moed zakken, bestuurders van onze school! Er is voor U op dit gebied een grootse taak weggelegd! Everleg met klassevertegenwoordigers bij het opstellen van rapporten, het comfortabel bekleden van zitplaatsen in de lokalen en het instellen van

een taxidienst bij slecht weder, ziedaar, allemaal punten, die door Uw onvermoeid streven en werken in vervulling moeten en kunnen gaan.

De redactie.

BLOEMLEZING uit brieven aan de Raad van Arbeid, Bureau voor Huisvesting en Gem. Gasbedrijf. (Historisch).

1. De kamer is niet alleen schadelijk voor de gezondheid, maar ondergraaft ook de zedelijkheid van mijn acht jarig zoontje.
2. Ik heb rheumatiek en een kind van 4 jaar, dat komt allemaal van de vocht, U moet hier iets aan doen.
3. Wij willen ook wel eens rechtuit liggen, U moet bij ons eens komen, want de huisbaas verrekt het.
4. We zitten zo krap, dat de mensen van de kamer naast ons, die de griep hebben, ons door de muren aansteken. Als U eens ppolshoogte komt nemen kunt U ook de koorts krijgen.
5. Aan de ene kant is mijn vrouw in verwachting en aan de andere kant regent het in. Het toiletuirnoir is zo bouwvallig. We kunnen ons er in niet langer huizen.
6. Tot mijn verbazing ik U meden dat ik op 12 december met een hersenschudel in de ongevallen wet ben gaan lopen en daar ik vader ben van een vrouw en 2 kinderen, zitten we automatisch om centen te springen. Ik moet toch ook mijn huisuur betalen, kostgeld en levensstonden. Maar ik weet wel, mannen met dikke beurzen hebben maling aan Jan Grijpstuiver. Ik wil U wel mondeling bezoeken, want mijn vrouw verwacht iedere 10 minuten een baby. Geef ons dus uitkering, anders kon ik in geldelijke omstandigheden te verkeren. Ik blijf in blijde verwachting, die zich noemt ...
7. Mijn gezin telt 4 ledematen en ik gebruik wekelijks 20 muntjes in de maand.
8. Het orgel waar ik les op geef, wordt automatisch voortbewogen en door mijn vrouw 'n zoon ter aarde heeft geschonken
9. Mijn vrouw moet hete zitbaden gebruiken, als de kachel brandde kon ik het daar op doen.

10. Verzoeke beleefd om toeslag te geven voor de geyser, daar wij in zes jaar geen bad hebben durven nemen.

11. Gaarne zou ik in aanmerking komen voor gezinsvermeerdering met een baby.

12. Vroeger bereidde mijn vrouw alle spijzen met petroleum.

13. Ondergetekende gebruikte voor kort gas en olie, doch heeft nu bovendien een schoonmama in huis.

14. Toen ik de kachel nog had deed ik een hoop op de kachel, maar nu moet ik alles op het gasfornuis doen.

15. Wegens ziekte van mijn vrouw heb ik tijdelijk een andere vrouw genomen.

16. Daar ik mij steeds in donker moet wassen, verzoek ik U vriendelijk mij een eindje tegemoet te komen.

17. Verzoeke meer gas, daar ik 14 jan. een zoon erbij geboren heb, wat me door de drukte geheel door het hoofd is gegaan.

18. Ik ben niet iemand, die zo maar gas laat vliegen.

J.B.

Op al Uw schoolboeken kunt U 25-40% besparen als U ze bestelt bij

van D I J K ' S BOEKHUIS

Oudestraat 26, Kampen

HUIS VOOR H A N D E N A R B E I D

Velperbuitensingel 17

Arnhem

Het aangewezen adres

voor

al Uw hobbies

In het laatste nummer van "IRIS" voor de vakantie heb ik jullie in het kort de uitslag van de enquête over de daltonmethode meegedeeld. Ik wil nu nog iets vertellen over de commentaar, die door diverse leerlingen van verschillende klassen aan hun antwoord "ja" of "neen" is toegevoegd.

DE ENQUÊTE OVER het DALTONWERK

Jullie zult je herinneren, dat de vraag, of de daltonuren worden gewaardeerd door 94% van de leerlingen met "ja" is beantwoord. In klasse I is het enthousiasme het grootst (100%):"het daltonwerk breekt de ochtend", "het is plezierig eens niet te hoeven luisteren maar zelf te doen", "het is leuk met anderen te kunnen overleggen", etc. In klasse II komt, hoewel maar 2 leerlingen "neen" hebben geantwoord, toch ook kritiek te voorschijn. Als aangename kanten ziet men, naast de al in klasse I genoemde, ook het feit dat men in de daltonuren geen proefwerk of ander "schriftelijk werk" hoeft te maken en dat men, als men vlug klaar is, alvast aan zijn huiswerk kan beginnen. Maar daarnaast klaagt men over tekort aan rust in de lessen en over het feit, dat men de daltontaken vaak thuis moet afmaken. Klasse III is het minst enthousiast (11% "neen"); toch staat hier tegenover diverse krachten, o.a. weer die van tekort aan rust, de positieve opmerking, dat het zo prettig is in zijn eigen tempo te kunnen werken en zelf eens een probleem te kunnen oplossen zonder dat dit door de leraar voorgekauwd wordt. In de klassen IV en V vinden wij de genoemde argumenten in vele schakeringen herhaald. Samenvattend kunnen wij zeggen, dat de leerlingen van

P E R R Y S P O R T

Uw speciaalzaak met de
grootste sortering sportartikelen
en SPORTKLEDING

Ketelstraat 35, Arnhem. Tel. 22774

de eerste klasse vooral oog hebben voor het aangename van het systeem, terwijl de ouderen het systeem blijven op prijs stellen, maar meer kritiek zowel in positieve als in negatieve zin hebben.

Uit de beantwoording van de vragen 2 en 3 (meer of minder daltonuren) blijkt, dat de klassen I en II het aantal daltonuren graag uitgebreid zouden zien, terwijl men in III en IV over het algemeen het aantal juist voldoende vindt. Alleen in IVa vindt een duidelijke meerderheid het aantal daltonuren in de moderne talen te groot. De uitbreiding, die I en II verlangen, zou vooral ten goede moeten komen aan geschiedenis, aardrijkskunde

ALLE GYMNASIASTEN BETREKKEN HUN STUDIEBOEKEN en
SCHOOLBENODIGDHEDEN
natuurlijk van :

Z W I E R S

Technische- en Schoolboekhandel
Spijkerlaan 32, Arnhem. Tel. 22060

Alle bestellingen worden vlot door ons behandeld!

en natuurlijke historie.

Dit is zeer begrijpelijk, aangezien de taken voor deze vakken het meest afwijken van het normale huis- en schoolwerk.

Aan de leerlingen van IV en V waren nog twee supplementaire vragen gesteld: (4) "vind je, dat je van een daltonles evenveel leert als van een klassikale les?" en (5): "werkt daltonwerk stimulerend op je activiteit of werkt het je gemakzucht in de hand?" Hier zijn de resultaten niet zo gemakkelijk in getallen uit te drukken. Van de 69 leerlingen beantwoordt een minderheid (33) vraag 4 met "neen", maar van de overige 36 zijn er slechts weinig, die zonder voorbehoud "ja" zeggen. De meesten zijn van oordeel, dat het afhankelijk is van de aard van het vak en van de aard van de opgegeven stof. Sommigen merken op, dat je van een daltonles iets anders leert dan van een klassikale en dat dus vergelijking moeilijk is.

Als antwoord op vraag 5 delen de meesten mee, dat zij het daltonwerk niet stimulerend vinden. Als redenen worden opgegeven: "het daltonwerk leidt gemakkelijk tot overschrijven", "men wordt luier, als het vak iemand niet ligt", "het werk wordt afgeraffeld om de handtekening binnen te krijgen", "samenwerken werkt de gemakzucht in de hand", enz.

Tot zover over de bij de antwoorden gegeven commentaar. Welke conclusies zijn daaruit nu voor ons te trekken. In de eerste plaats dunkt me, dat wij moeten doorgaan de daltonmethode in beperkte mate toe te passen en dat de extra inspanning, die deze van de leraren verlangt, wordt beloond door een vrij grote mate van waardering. Ik zie heel goed in, dat deze waardering soms op vrij twijfelachtige gronden berust. "Het is zo veel ge-

zelliger", "je kunt gaan zitten waar je wilt", "je kunt je eens gaan vertreden", etc., dat alles heeft met de doelmatigheid van het onderwijs niet zo heel veel te maken. Hoewel ... toch indirect ook weer wel. Hoe plezieriger jullie de school vindt, des te meer zullen jullie, dunkt me, bereid zijn je best er voor te doen een behoorlijk figuur te slaan. Maar belangrijker is natuurlijk het feit, dat zeer velen, vooral in III en IV, getoond hebben begrip te hebben voor de bedoeling van onze poging. Die is er nl. ongetwijfeld o o k op gericht de eentonigheid van onze lange morgens te verbreken, maar de bedoeling is toch vooral jullie verantwoordelijkheidsbesef tegenover het werk en jullie zelfstandigheid te vergroten.

En daarmee kom ik tot de tweede conclusie, die uit jullie antwoorden valt te trekken, nl. dat wij er nog bij lange na niet in zijn geslaagd dit laatste doel te bereiken. Dit blijkt overduidelijk uit de kritiek, die wij voor een zeer groot deel onderschrijven en waaruit wij, met jullie hulp, onze lering hopen te trekken. Ik bedoel de klachten over te weinig rust, te veel gelegenheid tot overschrijven en daartegenover de nog niet genoemde klachten over te weinig vrijheid bij sommige leraren en cijfers voor daltonwerk.

T.a.v. de laatste twee punten is correctie gemakkelijk; voor de andere hebben wij jullie medewerking nodig. Het is duidelijk, dat wij een zekere mate van vrijheid moeten toestaan, maar het is even duidelijk, dat jullie moeten leren van deze vrijheid een goed gebruik te maken. Het is praktisch onmogelijk voor een leraar om op afdoende wijze "overschrijven" tegen te gaan, tenzij hij politiemaatregelen neemt, die in strijd zijn met de dalton-

gedachte. Daarom moeten jullie, als je inderdaad ons streven op prijs stelt, beseffen, dat "overschrijven" het systeem torpedeert. Hetzelfde geldt t.a.v. de onrust in de daltonuren. Een zekere mate van onderling contact hoort bij het daltonwerk, maar wanneer dit contact de rust van de daltonles verstoort, dwingen jullie de leraar elk contact te verbieden, al weer in strijd met de daltongedachte.

Ik weet heel goed, hoe moeilijk het is niet van een geboden gelegenheid misbruik te maken en ik ken het spreekwoord "gelegenheid maakt de dief". Wij hebben daarom besloten - eigenlijk op jullie verzoek - de vrijheid in de daltonuren voorlopig wat te beknotten in vergelijking met verleden jaar. Ik hoop vurig, dat jullie ons in de gelegenheid zult stellen de teugels weer wat te vieren.

Wat tenslotte de kritiek op de opgegeven taken betreft, dit onderwerp is te gecompliceerd om er hier nader op in te gaan. In iedere klas is nu iemand aangewezen om in samenwerking met de overige leden van de klasseraad en met de klassevoogd aan deze zaak zijn aandacht te wijden. Misschien bereiken wij op deze wijze, dat bij een volgende enquête het enthousiasme niet meer hoofdzakelijk is gebaseerd op het gezellige van de daltonlessen, maar vooral op het feit, dat men in die uren prettig en ongestoord kan werken, in eigen tempo, aan een taak die iemand op dat ogenblik het meeste ligt, zonder angst voor een eventueel slecht cijfer.

RECTOR.

INHOUD

1. Redactiekrabbels
2. Aan de eerste klassers
3. Algemene ledenvergadering
4. Er zijn mensen ...
5. Over verenigingen
6. Fantasie van een atoom
7. Het zeilkamp
8. Het lustrum
9. Wat is schermen
10. Nog een stukje geschiedenis van onze school
11. Ars Stuktitiae
12. Sociale veranderingen in het schoolbestel
13. Bloemlezing uit brieven
14. De enquête over het daltonwerk

"LIBRA"-VELP

KOOPT
bij
ONZE ADVERTEERDERS !

THIELE'S
BOEKHANDEL
Hoofdstr. Velp. Tel. 2179

W.A. HOLTHUIS
Juwelier
Ketelstraat 29 Arnhem

Reeds 115 jaar zorgt
HAAS
voor kwaliteits uurwerken
ALPINA - PRONTO - AVIA
Koningstr. 53 Tel. 26602

Zie onze opstelling:
Hockey
Tennis Voetbal
Tafeltennis Badminton
Sporthuis
o
WENT
Athletiek Volley Kampeerart.
Sportkleding Schaatsen
SPORTHUIS
WENT v/h Barské
Gele Rijderspl. 23, Arnhem
Tel. 22126

WINNEER HET ER OM GAAT.
Een rijwiel staat altijd voor U klaar, mits U er op zijn tijd mee naar de vakman gaat.
Rijwiel- en
Speelgoedhandel
W. ROELOFS
v. Nispenstr. 1. Tel. 26014
FONGERS-BURCO-R.S.STOKVIS en B.S.A.rijwielen. SOLEX Bromf.

„LIBRA"
STENCILT VLUG EN VOORDELIG!
Oranjestraat 1d VEL Tel. 2030

Boekhandel en Antiquariaat
Inkoop B. ISRAEL Verkoop
Bakkerstraat 67 Arnhem

In 'n goede vulpen

Gimborn inkt

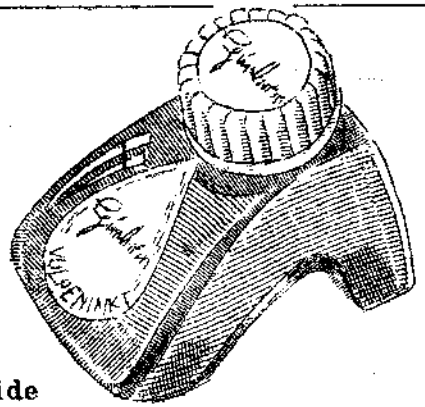

Gimborn heeft beide

Md

MIDDENSTANDSDRUKKERIJ

Oranjestraat 17-19
VELP Tel. 08302 - 2374

Voor het betere
FAMILIEDRUKWERK

Geerts' Boekhuis

Bakkerstraat 61 (dicht bij Cinema Palace)

2e HANDS SCHOOLBOEKEN